

Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas Robertas Metsolas uzstāšanās Eiropadomes Briselē 2022. gada 23. un 24. jūnija sanāksmē Briselē

Šie mēneši nav bijuši viegli. Mēs saskaramies ar Krievijas agresiju, kas ir pārkāpusi līdzaspastāvēšanas kārtības noteikumus. Visas valstis un visi šo valstu līderi saskaras ar vēl nepieredzētām grūtībām un problēmām:

- inflāciju līdz šim vēl nepieredzētā līmenī;
- enerģētikas krīzi, kas izpaužas kā piedāvājuma samazināšanās un izmaksu pieaugums;
- pārtikas trūkumu, kas nozīmē reālu bada iespējamību pasaulē;
- sociālo ietekmi uz visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām mūsu sabiedrībā, kura mūs skar jau tūlīt pēc divus gadus ilgušās pandēmijas, dienu no dienas izraisot arvien smagākas sekas;
- tirgus svārstībām, kas palielina nenoteiktību;
- Krievijas izplatāmo dezinformāciju, kas veicina populismu, nacionālismu un izolacionismu.

Šis ir brīdis, kad mums jāturas kopā. Šo brīdi mēs neesam izvēlējušies paši, taču mums nav citas izvēles kā vien akceptēt to.

Zinu, ka nav vienkāršu atbilžu vai vienkāršu lēmumu, turklāt ir skaidrs, ka varam reaģēt nepareizi, un no tā mums ir jāizvairās.

Tieši tāpēc no vēsturiskā viedokļa būtu nepareizi nepiešķirt Ukrainai un Moldovai kandidātvalsts statusu vai nesniegt skaidru perspektīvu Gruzijai.

Kandidātvalsts statuss

Šis lēmums ir pamatots, tas ir nepieciešams, tas ir iespējams, un man ir prieks par vienprātību šajā jautājumā. Šodien piedzīvojam vēsturisku brīdi!

Iestāšanās ES nenotiks uzreiz, un attiecībā uz to mēs vienmēr esam godīgi pauduši savu viedokli, taču kandidātvalsts statuss būs stimuls vēl nepieredzētai reformu programmai, tas nozīmēs piekļuvi programmām, un jo īpaši tas nozīmēs, ka to cilvēku cerības, kuri cieš Ukrainā un kuri dzīvo satraukumā Moldovā, gādās par reāli novērtējamu progresu. Mums vajadzētu skaidri apzināties, ka tas nav tikai simbolisks akts, tas stiprinās ES un stiprinās Ukrainu un Moldovu. Tas parādīs mūsu iedzīvotājiem un arī šo valstu tautām, ka mūsu vērtības ir svarīgākas par retoriku. Šāda cerība var sniegt rezultātus. Arī citām valstīm, kas Rietumbalkānos gaida iestāšanos, ir jāredz, ka cerības vainagojas ar rezultātiem. Laiks ir pienācis.

Kara izraisītais nogurums

Būtu arī nepareizi pieņemt, ka sabiedriskā doma turpinās vienprātīgi būt par mūsu darbībām Ukrainas atbalstam, vai par zemu novērtēt Krievijas ietekmes apmēru. Mums ir jāatzīst, ka cilvēki patiešām jau ir noguruši no inflācijas. Mēs saskaramies ar daudziem gadījumiem, kad mūsu iedzīvotāju spēja izturēt sociālo un ekonomisko ietekmi ir mazinājusies, un mums ir jāparāda stingrāks pretsvars. Mums ir jāvēršas pret Kremļa vēstījumiem, nevis jāpakļaujas tā izplatītajām bailēm.

Ne jau zaļais kurss izraisa cenu kāpumu vai inflāciju, kas dažkārt pat sasniedz gandrīz 20 %. Sankcijas mūsu pirktspēju neietekmē. Tas notiek tāpēc, ka Kremlis vēlas lielāku ietekmi. Tas notiek tāpēc, ka viņi vēlas ērtības, ko sniedz vasaļu valstis. Tas ir tāpēc, ka viņi uzskata, ka demokrātija ir vājuma pazīme un padara vāju arī pašu valsti. Mēs zinām, ka tieši pretējais ir patiesība.

Klimats un enerģētika

Būtu pilnīgi nepareizi atteikties no mūsu vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķiem klimata jomā. Mums noteikti ir jāatsakās no Krievijas enerģijas, jālikvidē Eiropas norobežotība enerģētikas jomā un jānodrošina mūsu enerģētiskā neatkarība — kāda tad izskatās stratēģiskā autonomija bez tā? Tieši tāpat

mēs nevaram atkāpties no solījuma, ko esam devuši visai paaudzei. Runa ir gan par drošību, gan arī par mūsu vidi. Tāpēc es aicinu, lai tūlītēji un īstermiņa pasākumi nekļūtu par jauno normalitāti vidējā termiņā.

Inflācija, sociālā un ekonomiskā ietekme

Būtu nepareizi noliegt bažas par to, ka izmaksu un inflācijas pieaugums nebūt nav pārejoša parādība, un nevajadzētu pieņemt, ka šī situācija nepasliktināsies. Iespējams, ka daudzās valstīs situācija var pasliktināties vēl vairāk. Mums ir vajadzīga stabila, skaidra un vienota pieeja, kas parāda mūsu vienotību. Sociālās un ekonomiskās sekas, ar ko saskaramies, nevar novērst, rīkojoties tikai vienas valsts dimensijā. Jāņem vērā absolūti visi aspekti.

Sankcijas un atbalsts Ukrainai

Pašlaik mūsu uzdevums ir pātrināt militārās, humānās un finansiālās palīdzības piegādes Ukrainai. Nenoliedzami, mums ir jāpastiprina sankcijas.

Sankcijas ir noderīgs instruments ar nosacījumu, ka tās tiek piemērotas pareizi, un šobrīd mums ir jāierosina nākamais pasākumu kopums, kā arī vajadzības gadījumā jānovērš negatīvo ietekmi, ko radītu sankciju palielināšana. Tas ir nepieciešams, jo Krievija šajā spēlē ir spērusi pirmo soli. Tā cer, ka spriedze, ko tā rada mūsu sabiedrībā, sagraus mūsu vienotību un ļaus nākotnē atgriezties pie dzelzs aizkariem un ietekmes sfērām, ļaus atgriezt situāciju „mēs” pret „viņiem”, „kam vara, tam taisnība”. Eiropa savā attīstībā ir pārāk daudz pavirzījies uz priekšu, lai to pieļautu tagad, un turklāt arī Krievijā arvien vairāk izplatās spriedze.

Pārtikas nodrošinājums

Mums ir jāvēršas pret nepatiesu un cinisku Krievijas propagandu, kurā Ukrainas darbības vai ES sankcijas tiek vainotas draudošā pārtikas nodrošinājuma krīzē. Tieši agresors ir vainojams minētajā.

Šajā sakarībā vēlos izteikt atzinību par Komisijas un dalībvalstu centieniem saistībā ar iniciatīvu „Solidaritātes joslas”. Mums tās būtu jāpaplašina un jānovērš loģistikas problēmas.

Migrācija

Konfrontācija notiek austrumos, bet mēs nevaram arī par zemu novērtēt ietekmi, ko šis karš radīs mūsu dienvidu kaimiņvalstīs. Mums ir jābūt gataviem palīdzēt, un mēs nevaram izlikties, ka esam pārsteigti, kad migrācijas plūsmas atkal pieaug. Baidos, ka drīzumā mēs saskarsimies ar situāciju kas, neraugoties uz to, ka tā ir pilnīgi prognozējama, mūs atkal pārsteigs pilnīgi nesagatavotus. Mūsu rīcībā ir iespējas, kas varētu mums palīdzēt šajā visaptverošajā krīzē, kad neaizsargāti cilvēki tiek izmantoti kā vairogi ģeopolitiskajās spēlēs.

Eiropas nākotne

Runājot par Eiropas nākotni – mums nevajadzētu atturēties no vērienīgu mērķu izvirzīšanas. Mēs varam uzlabot Savienības spēju rīkoties tādās svarīgās jomās kā veselība, enerģētika, aizsardzība un pamatvērtības. Parlaments ir gatavs rīkoties, kā to apliecina divas mūsu rezolūcijas. Tās nedrīkst ignorēt. Nākamais pašsaprotamais solis ir vienošanās. Zinu, ka daži šeit iejaucas nelabprāt, bet tas ir veids, kā mēs varam turpināt sarunas par mūsu ES projekta nākotni. Mums jābūt gataviem vērtēt mūsu darbības un raudzīties, kurās jomās mēs varam rīkoties labāk.

Eiropas Parlaments ir gatavs risināt problēmas, ar kurām saskaramies. Parlaments ir gatavs to darīt kopā ar pārējām iestādēm un dalībvalstīm.